

σμένον ήδη και πολλές έχοντα γνώσεις. Επειδή δὲ ἡ ἑρα τοῦ χρόνου δὲν ἦν κατάλληλος, ἀπαίσιά τινα προαισθήματα ἐτάρασσον αὐτόν, ἀτάραχον συνήθως ὄντα. Ἴσως ἐλυπεῖτο ἀναχωρῶν ὅτε ἐφαινετο βιβλίον ὑπ' ἄλλου κηθήκοντος ἰπαγορευθέν, ἀσπαστοῦ πρὸς αὐτόν. Μὴ ἐπεθύμει νὰ μείνῃ ἵνα προστατεύσῃ ζωὴν ἀγνωστον μὲν ἕως τότε, ἀλλὰ γενομένην γνωστήν; Πιθανῶς πάντα ταῦτα ἐτάρασσον αὐτόν· ἀλλὰ ταχέως ἐλησμονήθησαν· ὁ εὐτυχὴς πλοῦς, ἡ ταχίστη ἐπιδοκιμασίαι τοῦ βιβλίου ἐκείνου, ὁ ἥλιος τῶν Ἀθηνῶν, ἡ θέα τοῦ Παρθενῶνος, ἡ ἐγκάρδιος καὶ ἀδελφικὴ ὑποδοχὴ ἧς ἐξιώθη παρὰ τῶν πολυαριθμῶν ἀρχαίων αὐτοῦ φίλων, αἱ φροντίδες, αἱ ἀπροσδόκητοι τιμαί, πάντα εἶχον συντρέξει εἰς τὸ νὰ περιβάλωσι διὰ γοητείας τὴν τολμηρὰν ταύτην ἀπαθμίαν. Ἀλλὰ κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἐπανόδου αὐτοῦ, κατὰ τινα τελευταίαν περιήγησιν, ἤρξατο ἀξιοθρήνητος σειρά συμβεβηκότων, ὧν αἱ λεπτομέρειαι γνωσταί εἰσι τῷ ἀναγνώστῃ. Καὶ αἰρνεῖ τὴν μεταβολὴν, καὶ λυσσωσα θάλασσα ἐμποδίζουσα τὴν ἐπάνοδον καὶ πάντα ἄλλον τρόπον σωτηρίας, καὶ ἐξ ἡμέραι κόπων καὶ κινδύνων ἐματαίωσαν ἕλας τὰς βοηθείας ὅσαι ἐπεδαψιλεύθησαν αὐτῷ μετὰ ταῦτα ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Ἀλλὰ δεινὸν καὶ ἀξιοθαύμαστον τὸ θέαμα· ἀνεθυμίζω μόνον ὅτι, καθ' ὅλας τὰς μαρτυρίας, ἀπαράμιλλος ὑπῆρξεν ἡ καρτερία αὐτοῦ κατὰ τὰς δέκα ἡμέρας τῆς ἀσθενείας· τοῦτο καὶ μόνον ἀρκεῖ πρὸς παραμυθίαν τῶν θρηνοῦντων αὐτόν· διότι δὲν ἦσαν μὲν παρόντες ἵνα κλείσωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, γινώσκουσιν ὅμως ὅτι κατὰ τὴν ἐσχάτην ἐκείνην ὥραν ἀγρύπνους εἶχε βοηθοὺς τὴν ἐλπίδα καὶ τῆς ψυχῆς τὴν δύναμιν. Καὶ ἂν καταθαίνοντες ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐκείνου ἐπισκοπήσωμεν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν θέλομεν τάχα ἀνευρεῖ καὶ ἄλλην παρηγορίαν, βλέποντες ὁποῖον ἐνδοξὸν τέλος ἐπέστεψε τὸν σεμνὸν καὶ μετριόφρονα ἐκείνον βίον; Τίς οἶδεν εἴαν δὲν ἀνεπλήρησέ ποτε τὴν ἰδέαν τοῦ ν' ἀποθάνῃ, σφριγῶν ἐτι, ἐν αὐτῷ τῷ πεδίῳ τῆς τιμῆς, ἐκεῖ ὅπου κεῖται καὶ ἄλλος ἀρχαιολόγος, καύχημα τῆς Γερμανίας; Ἴδού αὐτοὶ ἠνωμένοι, καὶ ἀχώριστα τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐχαράχθησαν ἐπὶ λίθου, ὅστις ἀφθαρτος θέλει διαμείνει ἐν ὄσῳ παταῖ τὸ ἔδαφος τῶν Ἀθηνῶν ὁ περιηγητής, ἐν ὄσῳ ζῇ ἡ μνήμη τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος. »

ΛΑΝΔΑΙ.

Οὕτω πως ὀνομάζεται ἐλῶδες καὶ ἄμμώδες ἐπαρχία τῆς Γαλλίας, διότι landes γαλλιστὶ λέγονται οἱ τοιοῦτοι τόποι. Επειδὴ δὲ οἱ κάτοικοι περιπατοῦντες βυθίζονται εἰς τὰ τέλματα καὶ τὰς λίμνας, ἐπενόησαν νὰ ἀναβαίνωσιν εἰς ὑψηλότατα καλόβαθρα, καὶ νὰ βεδίζωσιν οὕτω πως μετέωροι· τοσοῦτω δὲ συνείθησαν τὸν τρόπον τοῦτον, ὥστε καὶ τρέχουσιν.

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ κλητῆρα ταχυδρομικόν, διανέμοντα ἐπιστολάς εἰς τὰς Λάνδας.

Καλοβάμων Λαρδαῖος.

ΝΕΟΣ ΗΡΑΚΛΗΣ.

—οοο—

Δὲν σφάλλομεν ἴσως ὀνομάζοντες νέον Ἡρακλῆ τὸν φοβερὸν θηριοκτόνον τῆς Μεγάλης Βρετανίας, Σίρ Γόρδον Κούμμιγκ, οὐ μόνον διότι περιπλανώμενος, ὡς ἐκεῖνος, εἰς ὄρη καὶ δάτη καὶ σπήλαια φρονεῖσι λέοντας καὶ ἄρκτους καὶ παρδάλεις, ἀλλὰ καὶ διότι ἔχει ἐπίτηδες τὸ ἀνάστημα μέγα, τὴν ἀνδρίαν θαυμαστὴν καὶ φέρει λεοντὴν καὶ βόβαλον.

Γεννηθεὶς τὸ 1822 ἔτος εἰς τὰ ὄρη τῆς Σκωτίας, ἐδείξεν ἐξ αὐτοῦ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας του διαθέσεις πρὸς τὸν πλάνητα βίον. Εἰσέδυσεν εἰς τὰ ὄρη, εἰς τὰ στενὰ τῶν βουνῶν, καὶ συνεχῶς ἐπεδίδετο εἰς ἀλιεῖαν κατὰ τοὺς μεγάλους ποταμούς. Ὅσάκις δὲ ἀνεκάλυπτε φωλεὰν ὀρνέου, ἢ ἡλίους σπάνιον ἰχθύν, ἐπανήρχετο γαυριῶν πλέον καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰάσωνος ὅτε κτέκτησε τὸ χρυσοῦν δέρας. Επειδὴ δὲ ἡ Μεγάλη Βρετανία δὲν ἤρκει εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰς Ἰνδίας τὸ 1839 ἔτος. Καὶ κατατάχθη μὲν εἰς τὸν στρατὸν ἐλπίζων ὅτι τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα ἤθελεν εὐκολοῦναι ἐτι μᾶλλον τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὀρέξεων του· ἰδὼν ὅμως ὅτι ἡ ἐλπίς του δὲν ἦτο βᾶσιμος παρητήθη τὸ 1844 ἔτος.